

Lurperatu Zuk
gure obena,
uiol ez gaitazan biur;
Zu zaitez, Jauna,
gure abaro,
pozaren izpi ta atsedeen-lur.

Bego mardulik
oraindiño be
euskal erriaren enda,
Zu goretsiaz
ta maitatuaz
izan dagian nai dauna.

KANPAIOTSA

Kanpai-ots ikaror, kanpai-ots garden,
arraio durunduz or goian ozen,
ez egik egundo dei ori eten.

Goiz-jaunak orduko illuna meetu,
ik zoli diarduk ots ta durundu:
otoitz-dei goiztarra an-or zabaldu.

Eguzkia garrez goira danean
ta armindu ondoren urpe sartzean,
asper barik ago ots bardiñean.

Ene kanpai maite, jarraitu intziriz,
biotza bai daustak jgurtzen eztiz
ta adía ixiotu eder-gai biziz.

Adur gaizto itzala yabilt ondorik,
izar ta eguzki aiendu barik:
baiña ik ba-dok naiko niretzat pozik.

Noizka, jaiezkoa dok jre otsa:
urduri ta bizkor, didar bai litza,
uri-basoetan azalduz poza.

Baita be, astiro, norbait jil bada:
eresi eztia aur txiki dala,
zarrik il ba'dadi, samin-dunbada.

Nik, alan be, beti, nai pozkor nai itun,
i aut zintzoena espetxe-lagun:
gau baltzez lastargi, nekean gardun.

EZKER-MUTURRAKIN

Ezker-muturrakin txautu dot
matrail-izerdia,
beetik gora itsatsi yatan
azal-kandu loa.

Ta arri baten jesarrita,
barne-min dantzari,
begiak emon dautsodaz
egin bideari.

Basarte: pozaren billa
eldu naiz onera,
ta zergaitik dot biotza
triste, negarbera?

Beian lanari lotua,
auldu naiz osoan;
atseden eztia nai dot
jxil-jarioan.

Zugat azpian erreka
etenbako osleri,